

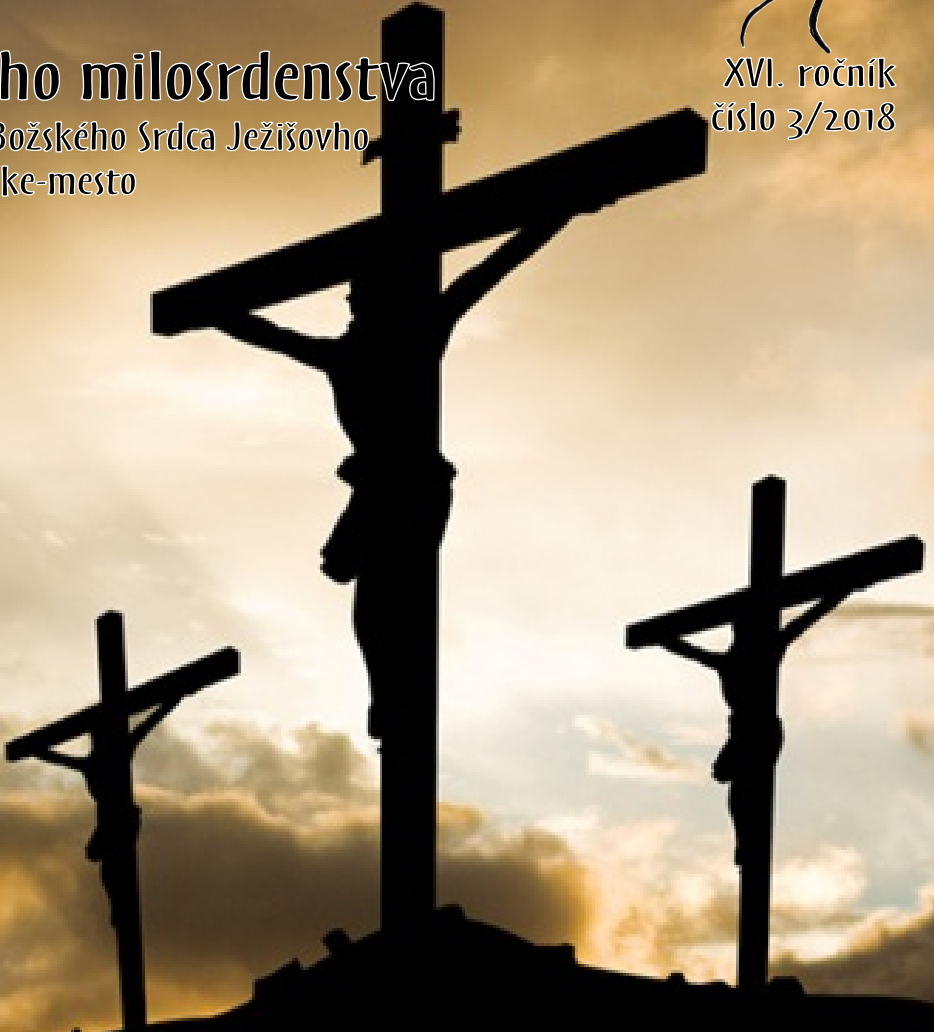
PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XVI. ročník
číslo 3/2018

„Kristova láska k nám mu uľahčila kríž.

Naša láska k Bohu nám urobí Kristov kríž znesiteľným.“

sv. Ignác z Loyoly

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Pôstny čas – nutné zlo?

strana 3

Týka sa nás

Posolstvo Svätého Otca Františka na Pôstne obdobie 2018

strana 4-6

Zamyslenie

Tri myšlienky na Pôst

strana 7-8

Týka sa nás

Spytovanie svedomia (2. časť)

strana 9-10

Zaujalo nás

Druhá katechéza Svätého Otca o Eucharistii

strana 11-12

Týka sa nás

Vstúpili sme do pôstneho obdobia

strana 13-14

Zaujalo nás

Ako sa pripraviť na Veľkú noc

strana 15

Z knihy Božie milosrdenstvo v mojej duši: Denníček sv. Márie Faustíny Kowalskej

Ó, môj Ježišu...

spájam svoje túžby s Tvojimi túžbami, ktoré si mal na kríži. (1581)

Pokorne prosím a... žobrem o Tvoje milosrdenstvo pre úbohých hriešnikov...

Ó, najsvätejšie Srdce, Prameň milosrdenstva, z ktorého vytryskujú lúče nepochopiteľných milostí...

spomeň si na svoje horké umučenie a nedovoľ, aby hynuli duše vykúpené Tvojou drahocennou najsvätejšou krvou...

Ó, Ježišu, nech každá duša dôveruje Tvojmu umučeniu, nech dúfa v milosrdenstvo.

Ty svoje milosrdenstvo nikomu neodmietneš. Nebo a zem sa pominú, ale Tvoje milosrdenstvo sa nevyčerpá. Ježišu môj!

Túžim priviesť všetkých hriešnikov k Tebe, aby oslavovali Tvoje milosrdenstvo na večné veky. (72)

Ó, môj Ježišu, teraz objímam celý svet a vyprosujem preň Tvoje milosrdenstvo. (1582)

Pozvánka

S radosťou pozývame práve teba na tohtoročný špeciálny Kvetný víkend, ktorý sa bude konať v termíne 23.3.2018 17:00 hod. - 25.3.2018 13:30 hod.

Prečo špeciálny? Pretože bude plný neopakovateľných zážitkov, krásnych prekvapení, vzácnych hostí a Jeho prítomnosti. Tešiť sa môžete na ThLic. Jána Krausa a kapelu ESPÉ.

Diecézne stretnutie mladých s otcom biskupom sa bude konať na Strednej priemyselnej škole Jozefa Murgaša v Banskej Bystrici.

Kvetný víkend 2018 sa bude niesť v myšlienke: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha.“ (Lk 1,30)

Viac info na www.dcmmajak.sk. Tešíme sa na vás! ☺

Liturgický kalendár

- 4.3. - 3. pôstna nedeľa
- 11.3. - 4. pôstna nedeľa
- 18.3. - 5. pôstna nedeľa
- 25.3. - Kvetná nedeľa
- 29.3. - Zelený štvrtok
- 30.3. - Veľký piatok
- 31.3. - Biela sobota

Pôstny čas – nutné zlo?

Moje spomienky z detstva na pôstnu dobu sú pochmúrne. Nechápal som, prečo je mi (a koniec koncov všetkým, čo chodia do kostola) zrazu určované, že sa nemáme veľa pozerieť na televíziu, chodiť do kina, príliš dobre jesť, že sa máme vyvarovať všetkého, čo len trochu javí známku príjemnosti. Z niektorých kázni (v kostole bez kvetov) som počul, čo všetko nemôžem robiť a ako sa čo najviac zapierať. Boh sa mi do podvedomia dostal ako ten, ktorý nám **chce čo najviac skomplikovať život.**

Nechápal som, prečo to všetko musí byť. Možno mi to vtedy aj niekto vysvetlil, ale ja si na to nepamätám. Pamätám si len, že som vnímal, že je to všetko kvôli tej „pôstnej dobe“, ktorá ako nutné zlo predchádza Veľkú noc, kedy už konečne budeme zbavení toho Damoklovho meča nezmyselnej pochmúrnosti a odriekania.

Keď som sa potom v dospievaní vo viere osamostatnil, jedna z prvých vecí, ktoré som skúmal, bola práve pôstna doba a pôst. Z môjho skúmania teraz viem, že v „pôstnej dobe“ nejde v prvom rade o pôst. Pôst je len jedným s prostriedkov k niečomu dôležitejšiemu a tým je obrátenie. Áno, hlavnou náplňou pôstnej doby nie je bezduchý pôst a odriekanie! Ale obrátenie sa k niekomu, kto mi chce ponúknuť viac,

ako to, čím práve žijem.

Obrátiť sa ale k tomu, kto mi ponúka niečo väčšie, predpokladá potrebu sa od niečoho iného odvrátiť. Aby sme mohli do svojich dlaní prijať niečo väčšie, musíme odložiť to, čo nám v nich môže prekážať. V tom je podstata neustáleho rozlišovania, kadiaľ nás Boh vedie, čo nám ponúka a čo je pre nás dobré.

Múdrosť cirkvi odovzdávaná po storočia odporúča tri, príp. štyri kroky na ceste obrátenia: pôst, modlitbu, almužnu a zmierenie. Modlitbou sa človek spája s Bohom, počúva ho, rozlišuje, ako a kadiaľ sa má uberať jeho život. Pôstom sa človek niečoho dobrovoľne zrieka (peňazí, času, aktivít...) a to, čoho sa zriekol poskytuje potrebným - čo je podstatou almužny. Zmierenie zase človeka naplňa pokojom vo vzťahu k Bohu, k druhým a k sebe.

Požehnaný pôstny čas!

Martin Mihál, kaplán

Posolstvo Svätého Otca Františka na Pôstne obdobie 2018

**„A pretože sa rozmnoží nepravosť,
v mnohých vychladne láska.“ (Mt 24,12)**

TÝKA SA NÁS

Drahí bratia a sestry,
znova sa blíži Pánova Veľká noc! Nato, aby sme sa na ňu dobre pripravili, nám Božia prozreteľnosť každý rok ponúka štyridsaťdenné Pôstne obdobie ako „sviatostný znak nášho obrátenia“. V ňom sa ohlasuje a uskutočňuje možnosť návratu k Pánovi celým srdcom a celým životom. Aj tento rok by som chcel svojím posolstvom pomôcť celej Cirkvi prežívať tento čas milosti v radosi a pravde. Nechám sa pritom inšpirovať Ježišovými slovami z Evanjelia podľa Matúša: „A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska.“ (Mt 24,12) Táto veta sa nachádza v rozhovore o konci sveta situovanom na Olivovú horu v Jeruzaleme - práve tam, kde sa začne Pánovo utrpenie. Ježiš v odpovedi na otázku učeníkov ohlasuje veľké súženie a opisuje situáciu, v ktorej sa môže ocitnúť spoločenstvo veriacich: uprostred bolestných udalostí vystúpia falošní proroci a mnohých zvedú, takže bude hroziť, že v srdciach vychladne láska, ktorá je jadrom celého evanjelia.

Falošní proroci

Keď počúvame tento úryvok, pýtame sa: aké podoby môžu nadobúdať falošní proroci?

Môžu byť ako „zaklínači hadov“, využívajúci ľudské emócie, aby z ľudí spravili otrokov a priviedli ich tam, kam chcú. Koľko Božích detí je priťahovaných lákadlami momentálneho potešenia, ktoré si mylia so šťastím! Koľko mužov a žien žije akoby v

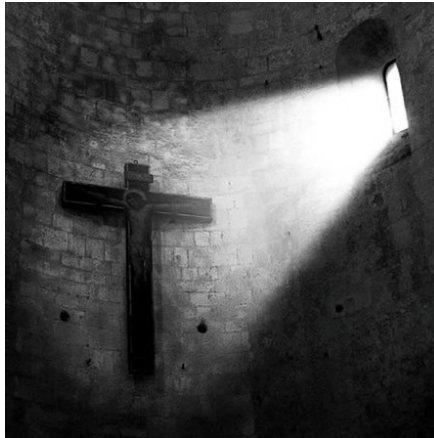
okúzlení leskom peňazí, ktoré ich v skutočnosti robia otrokmi zisku alebo malicherných záujmov! Koľkí žijú v domnienke, že si vystačia sami, až sa napokon stanú obeťami osamelosti! Ďalší falošní proroci sú „šarlatáni“, ktorí ponúkajú jednoduché a rýchle riešenia na utrpenie; prostriedky, ktoré sa napokon ukážu ako úplne neúčinné: koľkým mladým sa ponúka ako „všetliek“ droga či postoj „použi a zahod“, alebo ľahká, no nečestná možnosť zárobku! Koľkí sú v zajatí totálne „virtuálneho“ života, v ktorom sa vzťahy zdajú oveľa jednoduchšie a rýchlejšie, aby sa potom tragicky ukázali ako nezmyselné! Títo podvodníci ponúkajú bezcenné veci a oberajú o to, čo je cenné: dôstojnosť, slobodu a schopnosť milovať. Zlákaní márnivosťou sa nafukujeme ako pávy... aby sme napokon vyšli na posmech; zo smiešnosti niet úniku. Nie je to vôbec prekvapujúce, veď diabol, ktorý je „luhár a otec lži“ (Jn 8, 44), odjakživa predstavuje zlo ako dobro a falošné ako pravé, aby zmiatol srdce človeka. Každý z nás je preto povolaný v srdci rozlišovať a skúmať, či ho neohrozujú klamstvá týchto falošných prorokov. Treba sa naučiť nezastavovať na bezprostrednej, povrchnej úrovni, ale spoznávať, čo v nás zanecháva dobrú a trvalejšiu stopu, pretože to pochádza od Boha a skutočne slúži pre naše dobro.

Studené srdce

Dante Alighieri vo svojom opise pekla predstavuje diabla, ako sedí na tróne z ľadu;

prebýva totiž v ľadovom chlade vyhasnutej lásky. Položme si teda otázku: ako v nás chladne láska? Aké signály nám naznačujú, že láske v nás hrozí vychladnutie? To, čo ochladzuje lásku, je predovšetkým chamtivosť po peniazoch, ktorá je „koreňom všetkého zla“. (1 Tim 6, 10) Nasleduje odmietanie Boha, konkrétne to, že nehľadáme jeho útechu a dávame prednosť svojmu zúfalstvu pred jeho Slovom a sviatosťami. To všetko sa napokon obracia na násilie voči tým, ktorých považujeme za ohrozenie našich „istôt“: ešte nenarodenému dieťaťu, chorému starcovi, pocestnému, cudzincovi, ale aj blížnemu, ktorý nezodpovedá našim očakávaniam. Aj stvorenie je tichým svedkom tohto ochladnutia lásky: zem je zamorená z nedbalosti či úmyselne vyhodným odpadom; žiaľ, rovnako znečistené moria musia v dôsledku nútených migrácií pohltiť zvyšky mnohých stroskotaných lodí; nebo - ktoré má podľa

Božieho plánu ospevovať jeho slávu - brázdia stroje, z ktorých na zem pršia nástroje smrti. Láska chladne aj v našich spoločenstvách: v apoštolskej exhortácii Evangelií gaudium som sa snažil opísať tie najevidentnejšie znaky nedostatku lásky. Sú to: egoistická ľahostajnosť, sterilný pesimizmus, pokušenie izolovať sa či zapájať sa do neprestajných bratovražedných vojen, svetská mentalita, ktorá vedie k tomu, že sa staráme len o to navonok viditeľné, čím sa oslabuje misionárska horlivosť.

Čo robiť?

Možno vidíme vo svojom vnútri i okolo nás práve opísané znaky, no Cirkev, naša matka a učiteľka, nám v tomto pôstnom čase spolu s niekedy trpkou medicínou pravdy ponúka aj sladký liek modlitby, dávania almužny a pôstu. Ak venujeme viac času modlitbe, umožníme nášmu srdcu odhaliť skryté lži, ktorými klameme seba samých, aby sme mohli konečne hľadať útechu v Bohu. On je náš Otec a chce, aby sme mali život. Dávanie almužny nás zasa oslobodzuje od chamtivosti a pomáha nám odhaliť, že druhý je mojím bratom: to, čo vlastným, nikdy nie je iba moje. Ako veľmi by

som si želal, aby sa dávanie milodarov stalo pre všetkých skutočným a bežným životným postojom! Ako veľmi by som si želal, aby sme ako kresťania nasledovali príklad apoštolov a videli v možnosti podeliť sa s druhými o to, čo máme, konkrétne svedectvo o spoločenstve prežívanom v Cirkvi. V tejto súvislosti

prevezmem povzbudenie svätého Pavla adresované Korinťanom, ktoré sa týka zbierky pre spoločenstvo v Jeruzaleme: táto činnosť je „vám na osoh“ (2 Kor 8, 10). Platí to zvlášť pre Pôstne obdobie, počas ktorého mnohé organizácie robia zbierky v prospech cirkví a ľudí v núdzi. No veľmi by som si želal, aby sme aj svoje každodenné stretnutia s bratmi, ktorí nás prosia o pomoc, chápali ako výzvu Božej prozreteľnosti: každý milodar je totiž príležitosťou podieľať sa na Božej starostlivosti o jeho deti. A ak on dnes použije mňa, aby pomohol bratovi či sestre, či sa zajtra nepostará o moje potreby ten,

ktorého vo veľkodušnosti nik nepredstihne? Napokon pôst oslabuje náš sklon k násiliu, odzbrojuje nás a je dôležitou príležitosťou na rast. Na jednej strane nám umožňuje zakúsiť to, čo prežívajú tí, ktorým chýba aj nevyhnutné minimum a denne zakúšajú páľivý hlad; na druhej strane je prejavom nášho ducha, hladného po dobre a smädného po Božom živote. Pôst nás obnažuje, robí nás pozornejšími voči Bohu a blížnemu, prebúda v nás vôľu poslúchať Boha, ktorý jediný dokáže nasýtiť náš hlad. Chcel by som, aby môj hlas prenikol aj poza hranice Katolíckej cirkvi a aby doľahol aj k vám, všetkým mužom a ženám dobrej vôle, ktorí ste otvorení počúvať Boha. Ak ste zarmútení rovnako ako my šírením nepravosti vo svete, ak vám robí starosti chlad paralyzujúci srdcia i skutky, ak vidíte, že sa stráca zmysel pre spoločnú ľudskú rodinu, spojte sa s nami, aby sme spoločne vzývali Boha, spoločne sa postili a aby ste spoločne s nami darovali, čo môžete, na pomoc bratom a sestrám!

Veľkonočný oheň

Pozývam predovšetkým všetkých členov Cirkvi, aby sa horlivo vydali na cestu Pôstnym obdobím za pomoci dávania almužny, pôstu a modlitby. Ak sa nám niekedy zdá, že v mnohých srdciach láska

chladne, nikdy tomu tak nie je v Božom Srdci! On nám daruje vždy novú možnosť, abysme znovu začali milovať. Aj toho roku je na to vhodnou príležitosťou iniciatíva „24 hodín pre Pána“, ktorá nás pozýva sláviť sviatosť zmierenia v rámci eucharistickej adorácie. V roku 2018 sa bude toto podujatie konať v piatok 9. a sobotu 10. marca a bude inšpirované slovami Žalmu 130, 4: „Ty si milostivý“. V každej diecéze ostane aspoň jeden kostol otvorený po celých 24 hodín a bude sa ponúkať možnosť na adoráciu a sviatostnú spoveď. Na vigíliu Veľkej noci znovu zažijeme obrad zapálenia veľkonočnej sviece: svetlo sviece zažatej od „nového ohňa“ krok za krokom odoženie tmu a ožiarí liturgické zhromaždenie. „Svetlo Krista, ktorý slávne vstal z mŕtvych, nech zaženie tmu z našich srdc a myslí“, aby sme všetci mohli zažiť skúsenosť emauzských učeníkov: pri počúvaní Pánovho slova a sytení sa eucharistickým chlebom bude môcť naše srdce znova zahorieť vierou, nádejou a láskou.

Zo srdca vám žehnám a modlím sa za vás. Nezabudnite sa modliť za mňa.

Vo Vatikáne 1. novembra 2017, na slávnosť Všetkých svätých

František
zdroj: vatikánsky rozhlas

Kristus - sila moja

Kriste, ja kľakám na kolená v hodine smrti Tvojej,
chcem byť ja ubolený, keď Ty si trýznený?
Ach, Bože, keď si myslím, že už padám pod ťarchou svojich starostí,
vezmem ten kríž maličký a utriem oň svoje slzičky.
Priložím hlavu k nohám Tvojim pribitým,
vtlačím bozk svoj na mučené telo.
Ďakujem, že si zomrel za mňa, moje starosti a už ma nič nebolí,
bo na nebi ortiel Lásky postavil stánok pre kríž svätý.
Svet nepreľuší Tvoj odkaz nikdy!
Toho, čo berie kríž svoj bolestný.
Ďakujem za všetko, čo mi dávaš i za všetko, čo mi berieš,
bo Ty si Pánom života, si moja Láska, moja dobrota.

Eva Č.

Tri myšlienky na Pôst

Občerstviť sa pôstom, obohatiť sa almužnou a očistiť sa modlitbou. Takto sa díva na skutky pokánia sv. Augustín.

Občerstvenie pôstom

„V tieto dni pôstne neobťažujte svoje svedomie hodovaním a opilstvom, ale postíte sa. A vy, ktorí sa postíte aj počas celého roka, v tomto pôstnom čase navýšte dávku toho, čo už je pre vás samozrejmé.“ Augustínovo povzbudzovanie sa nekončí tu. Biskup z Hippo verí v pôstny projekt, či plán kresťana, ktorý by mal sršať pokáním. Dodáva tieto slová: „Predovšetkým, bratia a sestry, postíte sa od hádok a škriepok.“ „Veď Pán karhá pôst človeka, ktorý je hnevľivý, chce pôst milosrdného človeka, pretože pôst bez milosrdenstva neosoží tomu, kto sa postí.“ Chůtky

tela ochudobňujú nášho ducha. Pôst sa pre nás stáva cestou k tomu, aby sme pociťovali hlad a smäd po Múdrosti a Pravde. Je to hlad po Božom Slove, ktoré požehnáva náš pôstny čas. Ak tento hlad nie je nasýtený prostredníctvom hojného počúvania, neustáleho čítania a meditačného „prežúvania“ Písma, kresťan príde k Veľkej noci oslabený duchovným odriekaním. To by bolo skutočne nebezpečné. Keď sa postíme telesne, chceme a túžime mať hlad po Slove, ktoré nás živí v hĺbke srdca. Ak

tento hlad nebude nasýtený, tak náš telesný pôst neslúžil na nič. Bol len obyčajným sterilným zriekaním sa niečoho, čo by inak bolo dovolené. Aj nám teda Augustín opakuje svoje jasné povzbudenie, ktoré nepotrebuje komentár: „Božie Slovo (...) nech živí vaše srdce počas pôstu tela. Tak sa váš vnútorný človek posilní a občerství svojím pokrmom a bude môcť podporovať telo v odriekaní.“

ZAMYŠLENIE

Obohatení almužnou

„Peniaze, ktoré pôstom ušetríte, pridajte do almužien, ktoré už dávate.“ Augustín nás pozýva vystupovať po schodíkoch pokánia pôstneho času. K pôstu sa pridáva almužna, ktorá z pôstu prirodzene vyplýva. Pôstom ušetríme nejakú sumu peňazí, lebo sa snažíme jesť a piť striedmejšie, nemáme výdavky na zábavu a alkohol, veľké nákupy taktiež zostanú na iné dni v roku. Z ušetrených peňazí môžeme pomôcť

chudobným a organizáciám, reholiam či farnostiam a kostolom, ktoré pomoc poskytujú a aj potrebujú. Slovo almužna sa nám zdá dosť vzdialené. Poväčšine ju považujeme za príležitostné gesto, ktorým sa my uspokojíme a človek s vystretou rukou nás už neotravuje. Alebo často myslíme na almužnu ako na pár drobných, ktoré vhodíme do košíka pri zbierkach v kostole. Gesto sa stáva mechanickým, zostáva rutinou ako svätá omša v kostole a vzdáľuje sa od srdca. Urobíme ho často bez premýšľania, ktoré by mu dalo zmysel. Cirkevní otcovia boli veľkí kazatelia almužny, ktorú chápali v oveľa širšom zmysle. Samotná almužna pre nich bola usporiadaním darov, ktoré pochádzajú od Boha, a teda imperatívom pre rozdelenie sa a pre spravodlivé rozdelenie dobier. Mizéria je fackou Božej štedrosti. Almužna má za úlohu nastoliť rovnováhu v stvoriteľskom poriadku a stať sa víťazstvom nad chamtivosťou. „Aby naše modlitby mohli ľahšie dôjsť až k Bohu, musíme k nim pridať spolu s almužnami a pôstami aj krídla zbožnosti.“ Pre Augustína dávať almužnu znamená modliť sa. Ruky, ktoré dávajú almužnu, robia efektívnu modlitbu a predovšetkým modlitbu, v ktorej prosíme u Boha o odpustenie.

Očistenie modlitbou

Vrcholom pôstnych skutkov je modlitba. Augustín robí z modlitby centrálu, kde sa spájajú pôst a almužna. Tie posledné sú totiž krídla modlitby, ktorými prídeme priamo k Bohu. Pôst modlitbu drží a samotná zdržanlivosť

má za cieľ hlbšie spojenie sa s Bohom a vrúcnejšiu modlitbu. Pôstny program Augustína je predovšetkým teologický. Aký zmysel by malo pociťovať potrebu obrátenia bez toho, aby sme sa dali na cestu návratu k Bohu, bez toho, aby sme hľadali viac príležitostí stretnúť sa s ním? Takýmto spôsobom skutky pokánia prestanú byť našou snahou upraviť svoj život podľa nejakých zákonov a stanú sa skôr rozpoznaním svojho hriechu v chvále toho, ktorý prišiel spasiť ľudstvo. Z niektorých povzbudení Augustína môžeme využiť veľmi dôležitú syntézu: pôst, almužna, odpustenie, zdržanlivosť sú ľudskými prostriedkami na to, aby sme vytvorili priestor pre Boha a pre bratov a sestry. To vlastne znamená žiť odpoveď na veľkonočnú Božiu lásku prostredníctvom služby bližnému a modlitby. Potom sa tento priestor stane niečím oveľa širším, dokonca sa ide až zaň. Nie je to len vyslovovať modlitby a nájsť si na ne čas, hoci aj to je v našom životnom tempe v mestách veľká vec! Hovoríme o dimenzii nášho života, našej existencie, ktorá spozná v chvále, ďakovaní, prosbe a adorácii vlastnú závislosť od milosrdného a spravodlivého Otca.

Juraj Pigula, augustinián

zdroj: www.zasvatenyzivot.sk

Spytovanie svedomia

(2. časť)

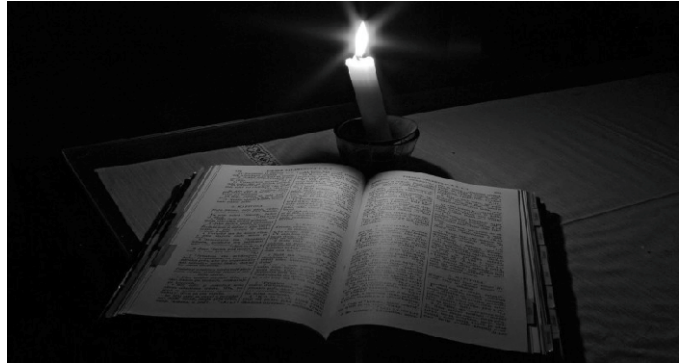
6. Nezosmilníš.

Boh chráni pohlavnosť - sexualitu človeka. Stráži čistotu slov, skutkov. Prehrešujem sa: chlipnosťou - nezriadená túžba po pohlavnej rozkoši, neprímerané dotyky, onánie; smilstvom - sexuálny styk slobodných; cudzoložstvom: jeden je viazaný; pornografiou, prostitúciou. Sledujem a šírim filmy, vtipy, ktoré urážajú ľudskú sexualitu, iné pohlavie. Flirtujem zo žartu, či s osobou, ktorá má záväzky. Žijem homosexualitu, či lesbickú lásku. Predávam svoje telo za peniaze? Znásilnil som niekoho? Trpím sexuálnou zvrátenosťou a žijem ju - pedofiliou, exhibicionizmom, sadizmom? Previnil som sa cudzoložstvom, t.j. podviedol som svojho manžela, manželku s iným človekom? Treba si pripomenúť, že nikdy pri spovedi nespomíname meno toho s kým sme sa prehešili!

7. Nepokradneš.

Boh chráni právo súkromného a verejného majetku. Hriechy - krádež (aj s otcovej či matkovej peňaženky), nedodržanie zmluvy, pravidelné stávkovanie, či neprímerané stávkovanie - hazardné hry (karty, automaty)! Aj tí, čo ich schválili, aj čo prevádzkujú, vytvárajú prostredie pre

hriech. Zadržiam spravodlivú mzdu. Ale aj opačne - vyúčtujem si nekvalitnú prácu. Ničím verejný majetok. Nevrátim požičaný majetok, vážim si svoj majetok i majetok blížneho? Som svedomitý v práci? Usilujem sa hľadať si prácu, alebo sa spolieham, že ma bude živiť rodina, štát? Ak podnikám - používam spravodlivé ceny, miery, váhy? Som nespravodlivý voči mojim zamestnancom a krivdím im? Dávam im za prácu spravodlivú mzdu, alebo ich

vykorisťujem? Pokúsil som sa vrátiť nájdenú vec? Previnil som sa voči majetku blížneho krádežou alebo lúpežou? Vrátil som ukradnutú či ulúpenú vec? Napravil som škodu, ktorú som spôsobil? Napaľoval som CD k predaju?

8. Nepreriekneš krivého svedectva proti blížnemu svojmu.

Boh chráni česť každého človeka. Prehrešujem sa, keď ohováram (hovorenie o chybách iných), osočujem (vymýšľanie chýb iných), neprímerane

sa chválím, klamem, prezradím úradné tajomstvo, nerešpektujem dobré meno iného. Tu patrí aj prezumpcia nevinny (kým nie je niekto právoplatne odsúdený, je nevinný). - som povinný očistiť meno (ak som vedel povedať zlo, musím vedieť povedať aj dobro!). Nerozvážne som posudzoval, pretvaroval sa, zneužíval dôveru. Chránim česť svojho blížneho?

9. Nebudeš žiadostivo túžiť po manželke svojho blížneho.

Boh chráni hodnotu manželstva. Prehrešujem sa, keď flirtujem, necudne sa obliekam, vystupujem, som neverný v myšlienkach, predstavách, túžbach. Propagujem, napomáham, či súhlasím s polygamiou, rozvodom, mileneckými aférami, voľnými zväzkami.

10. Nebudeš žiadostivo túžiť po majetku svojho blížneho, ani po ničom, čo jeho je.

Boh chráni právo na osobné vlastníctvo. Prehrešujem sa závišťou, žiarlivosťou, chamtivosťou. Nárokujem si nejaký majetok rodičov, známych? Plánujem si v myslí, čo by som mal dediť?

Iné hriechy.

Mlčanlivosť pri hriechu iných, podceňovanie, preceňovanie vlastných schopností, pýcha, lakomstvo, hnev, lenivosť, domáce týranie (psychické a fyzické), pytliactvo a prevádzačstvo, klamstvo a podvody (v daňovníctve, školstve, polícii, v obchodovaní, poisťovníctve). Nedodržiavanie pôstnej

disciplíny - tá viaže ľudí od 14. do 60. roku života! Ako som užíval dary, ktoré mi zveril Boh? Zneužívam svoje povolanie? Postavenie? Spravodlivo som rozhodoval (v konkurzoch, v súdnictve)? Ctil som si zákon? Prijal som či dal úplatok, aby som dosiahol, čo mi nepatrilo? Podporoval som korupciu?

Možno sa vám stalo, že ste zo strachu alebo pre hanblivosť zatajili pri poslednej spovedi nejaký hriech. Vtedy ste spáchali svätokrádež, využite preto tento čas nato, aby ste vyznali to za čo ste sa hanbili a obnovili svoj vzťah s Bohom.

Možno ste tu nenašli to, čo trápi vaše svedomie, čo trýzni vašu dušu. Nič sa nedeje, povedzte to pri spovedi. Boh je pripravený odpúšťať!

zdroj: www.humenne3.rimkat.sk

Druhá katechéza Svätého Otca o Eucharistii: Svätá omša je modlitbou

Drahí bratia a sestry!

Pokračujeme v katechézach o svätej omši. Pre to, aby sme pochopili krásu eucharistického slávenia, chcem začať s jedným veľmi jednoduchým aspektom: svätá omša je modlitbou, ba viac, je modlitbou „par excellence“, tou najvyššou, najvznešenejšou a zároveň tou „najkonkrétnejšou“. V skutku je stretnutím lásky s Bohom prostredníctvom jeho slova a Ježišovho Tela a Krvi. Je to stretnutie s Pánom. Najprv však musíme odpovedať na jednu otázku. Čo v skutočnosti je modlitba? Predovšetkým je dialógom, osobným vzťahom s Bohom. Človek bol stvorený ako bytosť v osobnom vzťahu s Bohom; ako bytosť vo vzťahu, ktorá nachádza svoju plnú realizáciu jedine v stretnutí so svojím Stvoriteľom. Cesta života smeruje k definitívnemu stretnutiu sa s Pánom. Kniha Genesis tvrdí, že človek bol stvorený na obraz a podobu Boha, ktorý je Otcom, Synom a Duchom Svätým, jedným dokonalým vzťahom lásky, ktorý je jednotou. Z toho môžeme rozumieť, že my všetci sme boli stворení tak, aby sme vstúpili do dokonalého vzťahu lásky, v neustálom darovaní sa a prijímaní sa, aby sme tak našli plnosť nášho bytia. Keď Mojžiš tvárou v tvár horiacemu kru prijíma povolanie od Boha, pýta sa ho, aké je jeho meno. A čo Boh odpovedá? «Ja som, ktorý som!» (Ex 3,14) Tento výraz v jeho pôvodnom význame vyjadruje *prítomnosť a priazeň*; a vskutku, hneď nato Boh dodáva: «Pán, Boh vašich otcov, Boh Abraháma, Izáka a Jakuba».

(porov. v. 15) Tak aj Kristus, keď povoláva svojich učeníkov, volá ich, aby zostali *s ním*. Toto je teda tou najväčšou milosťou: môcť zakúsiť, že svätá omša, eucharistia, je privilegovanou chvíľou pre zotrúvanie s Ježišom a cez neho s Bohom a s bratmi. Modliť sa, tak ako každý skutočný dialóg, znamená aj vedieť zotrvať v tichu - počas dialógov sú chvíle ticha -, v tichu spoločne s Ježišom. A keď ideme na svätú omšu, možno prichádzame o päť minút skôr a začíname sa rozprávať s tým, kto je pri mne. Nie je to však

chvíľa na klebetenie, je to moment ticha, aby sme sa pripravili na dialóg. Je to chvíľa sústredenia sa v srdci, aby sme sa pripravili na stretnutie s Ježišom. Ticho je totiž veľmi dôležité. Pamätajte na to, čo som povedal minulý týždeň: nejdeme na akési predstavenie, prichádzame na stretnutie s Pánom a ticho nás pripravuje a sprevádza. Zotrvejme v tichu spoločne s Ježišom. A z tajomného ticha Boha vychádza jeho Slovo, ktoré zaznieva v našom srdci. Sám Ježiš nás učí ako je skutočne možné „zotrúvať“ s Otcom a ukazuje nám to svojou modlitbou. Evanjeliá nám ukazujú Ježiša, ktorý sa uchýľuje na odľahlé miesta, aby sa modlil;

ZAUJALO NÁS

učeníci, vidiac tento jeho dôverný vzťah s Otcom, cítia túžbu mať na tom účasť a pýtajú sa ho: «Pane, nauč nás modliť sa». (Lk 11,1) Počuli sme to skôr, v čítaní na začiatku audiencie. Ježiš odpovedá, že prvou nevyhnutnou vecou k modlitbe je vedieť povedať „Otče“. Dávajme si pozor: ak nedokážem povedať „otče“ Bohu, nie som schopný modliť sa. Tak jednoduché. A takto sa musíme naučiť hovoriť „Otče“. Povedať „Otec“, čiže vstúpiť do jeho prítomnosti so synovskou dôverou. Avšak k tomu, aby sme sa mohli učiť, potrebujeme pokorne uznať, že máme potrebu byť vyučovaní a s jednoduchosťou povedať: Pane, nauč ma modliť sa. Toto je prvý bod: byť pokornými, uznať sa za synov, odpočívať v Otcovi, dôverovať mu. K tomu, aby sme vstúpili do nebeského kráľovstva, je nevyhnutné stať sa maličkými ako deti. V tom zmysle, že deti vedia dôverovať, vedia, že niekto sa o nich postará - o to, čo budú jesť, do čoho sa zaodejú a tak ďalej. (porov. Mt 6, 25-32) Toto je prvý postoj: *dôvera a dôvernosť*, ako dieťa voči rodičom; vedieť, že Boh na teba pamätá, stará sa o teba, [*gesto smerom k veriacim*] o teba, o teba, o mňa, o všetkých. Druhou predispozíciou, ktorá je tiež vlastná deťom, je *nechať sa prekvapiť*. Dieťa vždy kladie milión otázok, lebo túži objavovať svet; a žasne dokonca aj nad malými vecami, lebo preň je všetko nové. K tomu, aby sme vstúpili do nebeského kráľovstva, je treba zostať žasnúť. V našom vzťahu s Pánom, v modlitbe, pýtam sa: dovoľíme si žasnúť? Alebo si myslíme, že modlitba je hovoriť k Bohu tak ako papagáje? Nie, znamená to dôverovať a otvoriť srdce, aby sme zostali žasnúť. Nechávame sa prekvapiť Bohom, ktorý je vždy Bohom prekvapení? Lebo stretnutie s Pánom je vždy živým stretnutím, nie ako stretnutie z múzea. Je to živé stretnutie, a my ideme na svätú omšu, nie do múzea. Prichádzame na živé

stretnutie s Pánom. V evanjeliu sa hovorí o istom Nikodémovi (Jn 3, 1-21), staršom mužovi s istou autoritou v Izraeli, ktorý ide za Ježišom, aby ho spoznal; a Pán mu hovorí o nevyhnutnosti „znovu sa narodiť zhora“ (porov. v. 3). Čo to však znamená? Dá sa „znovu sa narodiť“? Je možné vrátiť sa k tomu, aby sme vnímali chuť, radosť, úžas života aj tvárou v tvár mnohým tragédiám? Toto je jedna podstatná otázka našej viery a toto je túžbou každého skutočného veriaceho: túžba po znovuzrození, radosť začať odznova. Máme túto túžbu? Každý jeden z nás: Mám túžbu vždy sa znovuzrodiť, aby som stretol Pána? Máte túto túžbu? Popravde, dá sa ľahko stratiť, lebo v dôsledku mnohých aktivít, mnohých plánov, ktoré treba uskutočniť, nakoniec nám zostáva málo času a strácame z pohľadu to, čo je podstatne dôležité: náš život srdca, náš duchovný život, náš život, ktorý je stretávaním sa s Pánom v modlitbe. V skutku, Pán nás prekvapuje ukazujúc nám, že nás miluje aj v našich slabostiach. «Ježiš Kristus [...] je zmiernou obetou za naše hriechy; a nielen za naše, ale aj za hriechy celého sveta». (1 Jn 2,2) Tento dar, zdroj skutočnej útechy - veď Pán nám vždy odpúšťa, a toto dáva útechu, je to skutočnou útechou -, to je dar, ktorý nám bol daný prostredníctvom Eucharistie, tej svadobnej hostiny, pri ktorej Ženích stretáva našu krehkosť. Môžem povedať, že keď pristupujem k svätému prijímaniu na svätej omši, Pán sa stretáva s mojou krehkosťou? Áno! Môžeme to povedať, lebo je to pravda! Pán sa stretáva s našou krehkosťou, aby nás znovu priviedol k nášmu prvému povolaniu: byť na obraz a podobu Boha. Toto je prostredie Eucharistie, toto je modlitba. Ďakujem!

zdroj: Vatikánsky rozhlas

Vstúpili sme do pôstneho obdobia

Bratia a sestry, neubehlo mnoho času od sviatku narodenia nášho Pána a už sme sa našli na začiatku pôstneho obdobia, kedy sa pripravujeme pôstom, odriekaním, ale hlavne vzájomnou pomocou a láskavosťou hlavne v našich rodinách, či spomínaním na umučenie, trpkú smrť, ale hlavne na slávne zmŕtvychvstanie nášho Spasiteľa. V čase pred vstupom do pôstneho obdobia sme sa, ako už býva zvykom, venovali fašiangom a fašiangovým zábavam. Iste pri tom nechýbali tradičné fašiangové pochúťky ako fánky, šišky, či iné pochúťky. Tieto skutočnosti vnímame aj my v Klube kresťanských seniorov. V piatok 9.2. sa niektorí z nás zúčastnili v športovej hale koncertu hudobnej skupiny „Kollárovci“, známej skupiny z takýchto koncertov, ale hlavne z hudobnej televíznej stanice Šláger. Bol to nevšedný zážitok pre všetkých prítomných na koncerte. Hneď na druhý deň v sobotu 10.2. sa niektorí zúčastnili v Chynoranoch „Včelárskeho plesu“ na pozvanie našich troch Jožkov, a to Kollára, Bridu a Kuníka, ktorí sú všetci včelári. Celkom pekne sme sa zabavili a pomaly zavŕšili čas fašiangov. V pondelok 12.2. sme mali v budove Strednej odbornej školy už ohlásené Výročné členské zhromaždenie, ktoré poctili svojou návštevou vzácní hostia: vdp. Vladimír Farkaš, vdp. Martin Mihál, primátor mesta pán Jozef Božik. Predsedu nášho združenia, pána Jozefa Mikloška zastupovala pani Viera Čeplíková, naša hospodárka. Počas

zasadnutia sme schválili program a rozpočet klubu na tento rok, dopĺňajúcimi voľbami sme zvolili nových členov výboru (Jozefa Ďuriša, Martu Dovočovičovú a Petra Chocholáka) nakoľko nám ochoreli Anton Kajaba – podpredseda výboru, Dušan Šebo a pani Eleonóra Miklasová. Na zhromaždení odznali správy predsedu klubu a predsedu kontrolnej komisie, hospodárky klubu a predsedu inventarizačnej komisie. Medzi účastníkmi sme privítali ako hostí našich priateľov z klubu Veľké Bielice s ich predsedom Jozefom Beňuškom. Bolo to pekné a vydarené podujatie v príjemnom prostredí. Ďakujem všetkým, ktorí sa o celý priebeh a prípravu zaslúžili. Ďakujem všetkým účastníkom, členom nášho klubu, našim milým hosťom, deťom zo súboru Slniečko zo ZŠ s MŠ Veľká okružná s vedúcou p. uč. Kmeťovou, ktorí nám naše posedenie spríjemnili a obohatili svojím vystúpením. Srdečná vďaka patrí všetkým zamestnancom aj vedeniu strednej odbornej školy za vytvorenie pekného, ozaj domáceho prostredia. S vďakou nemôžem zabudnúť na pána Tomu za výborné zvládnutie moderovania na tomto zhromaždení. Všetkým srdečná vďaka, nech im to Pán Boh veľa ráz odmení! V utorok 6.2. boli naši dvaja členovia Vladko Peciar a Jožko Brida so synom na výlete vo Vysokých Tatrách, kde si na Hrebienku prezreli ľadové výtvyry rôzneho druhu. Podľa ich slov to je naozaj pekný zážitok.

Chvála Pánu Bohu, že sa vrátili šťastlivo a zdraví domov.

Bratia a sestry, pri vstupe do pôstneho obdobia v mene svojom aj v mene všetkých našich členov prajem celej našej farnosti ozaj láskavé a dôstojné prežitie tohto obdobia s naším milujúcim nebeským Otcom, jeho synom Ježišom Kristom a nebeskou matkou Pannou Máriou. Nedajme sa

strhnúť okolitým svetom, ktorý nechápe naše Božie zameranie. Čím viac sa zblížme počas pôstu s naším trojjediným Bohom! Nech nás všetkých sprevádza Pán svojim Božím požehnaním počas pôstneho obdobia!

Stanislav Husár, predseda
Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

TÝKA SA NÁS

Ako sa pripraviť na Veľkú noc

Onedlho budeme v Katolíckej cirkvi oslavovať Ježišovo slávne zmŕtvychvstanie. Ako sa však skutočne pripraviť na Veľkú noc, bez ohľadu na všetky „svetské záležitosti“?

Dobrá svätá spoveď

V mnohých farnostiach už počas tohto týždňa prebieha veľkonočné spovedanie. Ak ti to tvoje okolnosti umožňujú, nenechaj si túto dôležitú sviatosť na poslednú chvíľu. Skús si radšej privstať a choď napr. na rannú sv. spoveď, na ktorú bude možno čakať aj menej ľudí. Taktiež si nájdi viac času na celkovú prípravu. Vyhľadaj pokojné a tiché miesto a chvíľku čas na premýšľanie. Upokoj si svoju myseľ zo všetkých tvojich starostí. Odovzdaj ich v tichu Bohu a až potom pristúp k samotnej príprave. Ak budeš mať z toho všetkého nepokoj a strach, pros nebeského Otca, aby ti dal silu úprimne sa pripraviť a s odvahou vyznať všetko, čo sa v tvojom vzťahu k Bohu, sebe, ale aj ostatným pokazilo.

Menej nakupuj

Počas posledných dní určite aj tvoja poštová schránka obdržala celkom slušnú nádielku akciových letákov. Ich hlavná téma bola bezpochyby Veľká noc. Určite si neprehliadol zľavy na šunku, klobásky, čokoládové vajíčka, či rôzne jarné dekorácie. Aj keď to všetko vyzerá lákavo, skús si prerátať, čo všetko z toho skutočne potrebuješ. Je samozrejme prirodzené, že chceš, aby tvoja rodina mala počas sviatkov všetkého dostatok, ale pokús sa aj pri tom všetkom byť viac mierny. V mnohých rodinách sa pred Veľkou nocou nakupuje toho omnoho viac než zvyčajne a často aj bez odhadu. A potom sa, žiaľ, veľa vecí zbytočne vyhadzuje.

Menej upratuj

Nie, neboj sa, nie som zástanca špinavej a zanedbanej domácnosti! ☺ Ale na druhej strane sa pokús nezamieňať si prípravu na Veľkú noc s „veľkým jarným upratovaním.“ V mnohých rodinách je vtedy akoby nepísané pravidlo, že práve počas času pred sviatkami sa umývajú okná, perú záclony, triedia a vyhadzujú sa nepotrebné veci. Popri tom sa nakupuje, varí,

pečie... Len aby bolo všetko perfektné. Celá rodina však môže byť z týchto priprav celkom otrávená a vyčerpaná. Kvôli zhonu často vzniknú aj hádky, ktoré by inak možno ani neprebegli. Odovzdaj nebeskému Otcovi aj túto oblasť. Skús si napláňovať, ktoré veci v domácnosti môžeš urobiť s predstihom už teraz, príp. ich odložiť na iný, vhodnejší čas. Všetky povinnosti si skúste v rodine rozdeliť spravodlivo, možno aj počas týždňa. A spoločné „sviatkovanie“ si už vychutnávajte spoločne a naplno, bez náhliveho upratovania.

Venuj menej času pečeniu

Aj keď sa na tom možno zasmeeš, je pravdou, že Veľká noc a Vianoce sú dvomi obdobiami, kedy sa mnohé ženy predbiehajú v

tom, ktorá upečie viac druhov koláčov. ☺ Medzi rečou sa navzájom porovnávame, aký druh koláča plánujeme tento rok vyskúšať, koľko toho už máme napečené a čo plánujeme vziať rodine na návštevu na ochutnávku a pod. Pre nás ženy je samozrejme prirodzené, že sa chceme postarať o svoju rodinu aj takouto formou, hlavne keď nás pečenie baví a naplňa. Avšak nenechajme sa zlákať nezdravým súťažením v tom, kto toho koľko upečie. Ako sa hovorí, „žalúdok máme len jeden“ ☺ a takisto náš čas je príliš vzácny na to, aby sme ho investovali len do horúčkovitých priprav všemožných koláčov.

...ale hlavne... daruj viac času Bohu! ☺

Alžbeta Šutková
krátené, prevzaté www.kormidlo.sk

Pútnik Božieho milosrdenstva

XVI. ročník

číslo 3/2018

DIECÉZNE STRETNUTIE
MLADÝCH S O. BISKUPOM

KVETNÝ VÍKEND

WWW.DCMMAJAK.SK
23.-25. MAREC 2018

HLAVNÝ HOŠŤ: THLIC. JÁN KRAUS
KAPELA: ESPÉ

Neboj sa, Mária, našla si miesto u Boha. Lk 1,30

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.